

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2022 m. gegužės 13 d.
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

PRANEŠIMAS

nuo:	Pirmininkaujančios valstybės narės
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai
Dalykas:	Kaip užtikrinti bendrus tikslus atitinkantį vystymąsi ir tuo pačiu sudaryti sąlygas geriau įtraukti vietos subjektų parengtus sprendimus tiems tikslams pasiekti? = Pasikeitimas nuomonėmis

Birželio 2 d. Bendrųjų reikalų tarybos (sanglaudos politika) posėdyje už sanglaudos politiką atsakingų ministrų prašoma, remiantis šio pranešimo priede pateikiamu pirmininkaujančios valstybės narės dokumentu, pasikeisti nuomonėmis tema „Kaip užtikrinti bendrus tikslus atitinkantį vystymąsi ir tuo pačiu sudaryti sąlygas geriau įtraukti vietos subjektų parengtus sprendimus tiems tikslams pasiekti?“.

Bendrujų reikalų taryba (sanglauda), 2022 m. birželio 2 d.

Diskusijoms skirtas dokumentas

Europos Sąjungos šūkis „Suvienijusi įvairovę“ dar niekad nebuvo toks aktualus kaip šiandien, kai prie mūsų sienų vykstantys dramatiški įvykiai mums priminė, kad taika tebėra vienas iš pagrindinių ir pamatinių Europos Sąjungos tikslų. Pripažinti Sąjungos kultūrų ir kalbų įvairovę reiškia pripažinti ir jos regionų ir vietos bei regionų valdžios institucijų įvairovę. Būtent šios skirtingos mūsų bendro paveldo sudedamosios dalys ir jų harmoningas bei subalansuotas vystymasis leidžia mums kartu būti stipresniems pasaulyje, patiriančiame didžiulės su klimato kaita susijusios, skaitmeninės ir socialinės pertvarkos padarinius.

Vos sukurta, Europos sanglaudos politika tapo pagrindu bendriems vystymosi ir augimo keliams tiesti, kad būtų ieškoma daugiau darnaus vystymosi galimybių, mažinama įtampas, kylančios dėl pernelyg didelių skirtumų, rizika ir gerinama visų europiečių gyvenimo kokybė.

Naujausioje sanglaudos ataskaitoje patvirtinama, kad daroma pažanga, susijusi su valstybių narių tarpusavio konvergencija ir ES regionų tarpusavio konvergencija, ir kad Sąjungos išsivystymo lygis pakilo.

Tačiau ataskaitoje taip pat nustatyti nauji iššūkiai ir rizika sanglaudai, kuriems, remiantis bendrai sutartomis strategijomis ir tikslais, reikia rengtis jau dabar, visų pirma siekiant pasiūlyti tvarų atsaką reaguojant į:

- kai kurių teritorijų (kaimo, periferinių, pramonės pertvarką vykdančių ir kt.) ir jų gyventojų, kurie jaučiasi palikti nuošalyje ir atkirsti nuo pagrindinių ekonominių ir socialinių pokyčių, atsiribojimą ir taip kurstomą nepasitenkinimo geografiją;

- sunkumus, su kuriais susiduria daug regionų, kurie, nepaisant gaunamos paramos, vis dar patiria sąstingį ar kurių išsivystymo lygis netgi prastėja palyginti su Europos vidurkiu, ir kuriems sunku laikytis tvaraus augimo kelio. Šie vystymosi spąstai aptinkami visose Sąjungos geografinėse vietovėse ir visais išsivystymo lygmenimis.

Šios išvados taip pat verčia mus apsvarstyti:

- metodų, naudojamų trijų kartų programose, skirtose nukreipti šiuos regionus vystymosi keliu, tinkamumą laikotarpiu po 2027 m. ir
- būdus, kaip pritaikyti sanglaudos politikos prioritetus, kad teritorijos galėtų atspindėti savo poreikius ir atsižvelgti į savo vidaus vystymosi pajėgumus, kurie nėra ir negali būti vienodi visoje Europos Sąjungoje.

Remdamasi šiomis išvadomis, pirmininkaujanti valstybė narė taip pat pateikia svarstyti šį klausimą:

Ar reikėtų persvarstyti taikomą metodą?

Europos regioninė politika nustato bendras europines gaires visiems regionams, neatsižvelgiant į jų ypatumus. Tačiau visuotinai pripažįstama, kad vietos subjektai gali geriausiai nustatyti savo pačių poreikius ir kad ne visais atvejais tinka tas pats sprendimas (*nėra vieno universalaus modelio*).

Taigi, kaip užtikrinti bendrus tikslus atitinkantį vystymąsi ir tuo pačiu sudaryti sąlygas didesnei diferenciacijai, kad būtų atsižvelgta į skirtingą pradinę padėtį?

Kaip būtų galima supaprastinti politikos įgyvendinimą kartu išlaikant vietos subjektų atsakomybę ir partnerystės principą, kad būtų skatinama rinktis skirtingus kelius, kurie galiausiai sueitų į vieną, vedantį link bendrų Europos strateginių tikslų?
